

Τεχνητή Νοημοσύνη

(Project 2 Pacman)

Όνοματεπώνυμο: Δημήτριος Σιπαράς

Αριθμός μητρώου: 1115201800178

Εξάμηνο: 5ο

Πρόβλημα 5

multiAgents.py:

(class ReflexAgent) evaluationFunction:

Υλοποίησα μια απλή συνάρτηση αξιολόγησης η οποία επιστρέφει μια εκτίμηση της αναμενόμενης χρησιμότητας της κατάστασης του pacman με βάση το κοντινότερο φαγητό. Αναλυτικότερα, είναι κακό για τον pacman να μην τρώει το κοντινότερο φαγητό, διότι δεν θα φτάσει σε μια καλύτερη κατάσταση, οπότε πρέπει να το φάει, γι' αυτό η χρησιμότητα της κατάστασης που επιστρέφει η συνάρτηση αξιολόγησης είναι: το σκορ αυτής της κατάστασης μείον την απόσταση του κοντινότερου φαγητού (το ορίζω δηλαδή ως penalty). Επίσης, αν ο pacman έχει πολύ κοντά του ghost πρέπει να το αποφύγει αλλιώς θα χάσει, επομένως, η συνάρτηση αξιολόγησης σε αυτή την περίπτωση επιστρέφει ως χρησιμότητα κατάσταση την πιο μεγάλη αρνητική τιμή ($-\text{float}('inf')$).

(class MinimaxAgent) getAction, minimax, maxvalue, minvalue:

Υλοποίησα τον αλγόριθμο minimax όπως ακριβώς βρίσκεται στις διαφάνειες του μαθήματος (χρησιμοποιώντας τις συναρτήσεις minimax, maxvalue, minvalue). Ο MAX (maximizer) είναι ο pacman, τα ghosts είναι οι MIN (minimizers), στην υλοποίηση μου ο MAX δηλαδή ο pacman "παίζει πρώτος". Η τιμή minimax ενός κόμβου είναι η καλύτερη τιμή χρησιμότητας που μπορεί να επιτευχθεί από έναν πράκτορα στον κόμβο αυτό, με την προϋπόθεση ότι όλοι οι πρακτορες (δηλαδή ο pacman και τα ghosts) παίζουν βέλτιστα από εκείνο το σημείο μέχρι το τέλος του παιχνιδιού. Τέλος, η συνάρτηση minimax επιστρέφει την minimax κίνηση δηλαδή την καλύτερη επόμενη κίνηση για τον πράκτορα MAX (pacman) που μπορεί να κάνει από την τρέχων κατάσταση στην οποία βρίσκεται.

(class AlphaBetaAgent) alphabeta.maxvalue.minvalue:

Υλοποίησα τον αλγόριθμο alpha-beta όπως ακριβώς βρίσκεται στις διαφάνειες του μαθήματος (χρησιμοποιώντας τις συναρτήσεις alphabeta, maxvalue, minvalue). Ουσιαστικά, είναι η βελτιωμένη εκδοχή του minimax αλγορίθμου καταφέροντας να μειώσει στο μισό τον αριθμό των καταστάσεων που εξετάζει ο minimax και αυτό το πετυχαίνει με το κλάδεμα (pruning) των κομβών μέσω των παραμέτρων α και β που προσδιορίζουν φράγματα για τις τιμές χρησιμότητας που αντιγράφονται κατά μήκος μιας διαδρομής στο δέντρο παιχνιδιού (η παράμετρος α αντιστοιχεί στην τιμή της καλύτερης επιλογής για τον MAX που έχουμε βρει μέχρι στιγμής σε οποιοδήποτε κόμβο κατά μήκος της διαδρομής και ομοίως η παράμετρος β για το MIN). Τελικά, (όπως και η συνάρτηση minimax) η συνάρτηση alphabeta επιστρέφει την καλύτερη επόμενη κίνηση για τον πράκτορα MAX (pacman) που μπορεί να κάνει από την τρέχων κατάσταση στην οποία βρίσκεται.

(class ExpectimaxAgent) expectiminimax.maxvalue.minvalue:

Υλοποίησα τον αλγόριθμο expectiminimax όπως περιγράφεται στις διαφάνειες του μαθήματος (χρησιμοποιώντας τις συναρτήσεις expectiminimax, maxvalue, minvalue). Ουσιαστικά, βασίζεται στον minimax αλγόριθμο μόνο που οι καταστάσεις δεν είναι οριστικές τιμές minimax, διότι στο συγκεκριμένο πρόβλημα τα ghosts κινούνται με τυχαία κινήσεις (κάνοντας το παιχνίδι "στοχαστικό"). Επομένως, ο expectiminimax αλγόριθμος υπολογίζει τις αναμενόμενες τιμές minimax ως το μέσο όρο των τιμών για όλα τα δυνατά αποτελέσματα των κόμβων τύχης (αυτό γίνεται στην συνάρτηση exvalue, όπου και ορίζω τους κόμβους τύχης ως την πιθανότητα που προκύπτει από το σύνολο των κινήσεων που μπορεί να κινηθεί ένας πράκτορας ghost). Τελικά, η συνάρτηση expectiminimax επιστρέφει την καλύτερη επόμενη κίνηση για τον πράκτορα MAX (pacman) που μπορεί να κάνει από την τρέχων κατάσταση στην οποία βρίσκεται, δεδομένου ότι οι πράκτορες ghosts αυτήν την φορά κινούνται τυχαία.

betterEvaluationFunction:

Υλοποίησα μια καλύτερη συνάρτηση αξιολόγησης (συγκριτικά με την *evaluationFunction*) η οποία επιστρέφει μια βελτιωμένη εκτίμηση της αναμενόμενης χρησιμότητας της καταστάσης του *pacman* με βάση το κοντινότερο φαγητό, το πλήθος των φαγητών που απομένουν, τη κοντινότερη κάψουλα, το πλήθος των καψουλών που απομένουν και το κοντινότερο φάντασμα. Αναλυτικότερα, όπως είπα και πριν, πρέπει ο *pacman* να φάει το κοντινότερο φαγητό για να φτάσει σε μια καλύτερη κατάσταση, κοντινότερη στην κατάσταση νίκης. Επειτα, όσο πιο λίγα φαγητά έχει να φάει ο *pacman* τόσο πιο κοντά είναι στην κατάσταση νίκης, οπότε είναι κακό να του έχουν απομείνει πολλά φαγητά. Ο *pacman*, επίσης, κερδίζει πολλούς πόντους όταν τρώει τα *ghosts* οπότε είναι προς συμφέρον του (πρέπει) να τρώει την κοντινότερη κάψουλα και μαλιστα όσο πιο λίγες καψουλες του απομένουν τόσο το καλύτερο (σε αντίθετη περίπτωση που οι κάψουλες είναι πολλές είναι “κακό” γιατί έχει δοθεί λίγες φορές ή καθόλου η δυνατότητα στον *pacman* να φάει τα *ghosts* κερδίζοντας παραπάνω πόντους), αφού ενδέχεται να κερδίσει περισσότερους πόντους. Επιπλέον, ο *pacman* είναι σε πλεονεκτική θέση όταν το κοντινότερο φάντασμα βρίσκεται σε όσο το δυνατόν μεγαλύτερη απόσταση από εκείνον (και σε μειονεκτική θέση αν αυτό βρίσκεται κοντά του). Άρα, τελικά η συνάρτηση αξιολόγησης επιστρέφει ως εκτίμηση της αναμενόμενης χρησιμότητας της κατάστασης το *score* της κατάστασης που βρίσκεται ο *pacman* στο οποίο προσθέτω επιπλέον την απόσταση από το κοντινότερο φάντασμα διαιρεμένο με το κατάλληλο συντελεστή βαρύτητας (ώστε να λαμβάνεται υπόψη ως “κέρδος” μόνο όταν ο *pacman* είναι αρκετά μακριά από αυτό) και “τα ποσοστά” του κοντινότερου φαγητού, του πλήθους των φαγητών που απομένουν, της κοντινότερης κάψουλας, του πλήθους των καψουλών, πολλαπλασιασμένα επίσης με τους αντίστοιχους συντελεστές βαρύτητας που προκύπτουν σύμφωνα με την σημαντικότητα του κριτηρίου, για παράδειγμα το πλήθος των φαγητών έχουν άμεση σχέση με το πόσο κοντά είναι ο *pacman* στην κατάσταση νίκης επομένως είναι πολύ σημαντικό κριτήριο και γι’ αυτό πολλαπλασιάζω το αντίστοιχο ποσοστό με τον μεγαλύτερο συντελεστή βαρύτητας σε σχέση με τα υπόλοιπα ποσοστά.

Στις περιπτώσεις που η κατάσταση είναι κατάσταση νίκης, ήττας η συνάρτηση αξιολόγησης επιστρέφει ως χρησιμότητα καταστάσης την πιο μεγάλη θετική τιμή (`float("inf")`) και την πιο μικρή αρνητική τιμή (`-float("inf")`) αντίστοιχα. Ακόμα, στην περίπτωση που σε μια κατάσταση ο *pacman* έχει δίπλα του ένα φάντασμα τότε η συνάρτηση αξιολόγησης προκειμένου ο *pacman* να “καταλάβει” πως πρέπει να αποφύγει το φάντασμα επιστρέφει ως χρησιμότητα καταστάσης την πιο μεγάλη αρνητική τιμή (`-float("inf")`).